

Hällefors hunden

Årgång 96 nr 1

höst

årets jakthändelser...

Innehåll

Styrelsen	2
Tidningsredaktionen	2
Ledaren	3
Kassören	4
Dekaler	4
Framtidens älghundar	5
Synpunkter från avelsrådet.	7
Tillbaka till ursprungsplatsen ...	10
Register över Hälleforshundar. .	12
Gott till nyår!!	14
Förstapris vid spårprov	15

vinter

hur förrådet äts upp..

Styrelsen

Ordföranden Leif Gulin
(avesråd) Silvågen 7
860 33 Bergeforsen
Tel: 060-578743

Kassör: Bo Tobiasson
(ledamot) Lärkstigen 11
911 36 Sävar
Tel: 090-503 06

Sekreterare Nils Bäcklin
(ledamot) Hökhultstorp
643 00 Vingåker
Tel: 0151-330 14

Register-
hållare Jan-Erik Bjermkvist
(ledamot) Lögdö 4171
(avesråd) 860 33 Bergeforsen
Tel: 060-80420

Ledamot: Kent Lindgren
Rödögården 1647
835 92 Krokombro
Tel: 063-34380

Suppleant Kent Andersson
Hammarvägen 15
712 32 Hällefors
Tel: 0591-51519

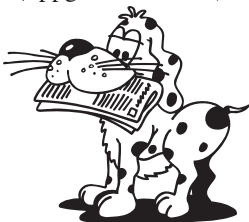
Suppleant Börje Gravsjö
Born 35
795 00 Rättvik
0248-14132

Tidningsredaktionen

Detta är Hälleforshundens första upplaga, vi i redaktionen hoppas att ni uppskattar tidningen. För att tidningen i framtiden ska kunna fortleva och utvecklas, så är det viktigt att alla, medlemmar eller andra jaktintresserade, bidrar med dess innehåll.

Vi har alla varit med om saker tillsammans med våra hundar. Allt från jakthistorier, tokerier, problem eller lyckliga händelser, det vill säga små episoder från vardagen. Allt detta är vi intresserade av, skriv ihop några rader och skicka dessa till oss. Tänk inte på hur ni skriver, stavning mm fixar vi, det viktiga är historien. Vi är även intresserade av jaktvideofilmer.

Jan-Erik Bjermquist (uppgiftsinsamlare)
Lögdö 4171
860 33 Bergeforsen
Tel: 060-80420

Märit Truuts (formgivning)
Ruskemåla gård 5022
382 91 Nybro
Tel: 0481-12112, Fax: 0480-87 132
email: marit.truuts@training.telia.se

Ledaren

Vid årets stämma i Gulsele beslutades att utgivning av ett medlemsblad skulle påbörjas. Nu då höstens älgjakt nästan helt är över, gör vi ett första blygsamt försök. Vår förhoppning är att vi med ett medlemsblad skall finna och utveckla en bra och lämplig kommunikationskanal mellan medlemmar i klubben.

Klubbens medlemmar finns spridda över hela Sverige, från Skåne i söder till Norrbotten i norr, stora avstånd som försvårar personliga möten. Ett medlemsblad är då ett lämpligt forum att mötas några gånger per år.

Tanken är att alla frågor som kan intressera klubbmedlemmar skall få utrymme i medlemsbladet för information, diskussion och debatt. Det kan vara frågor som gäller klubbens kontakter med andra organisationer och föreningar, funderingar över hur vi på bästa sätt gynnar våra hundars fortsatta utveckling. Du kanske har en god jakthistoria du vill berätta eller ett gammalt gevär du vill sälja - medlemsbladet skall, i mån av utrymme, vara den självklara plats du först använder dig av då du har något att säga.

Till detta första nummer av vårt medlemsblad har det kommit lite insänt material. Min förhoppning är därför att vi till kommande nummer skall få material från flera klubbmedlemmar.

Vi har under hösten börjat arbetet med att skaffa filmat material till en jaktvideo. En del material har vi redan, men det mesta saknas fortfarande. Jag vill därför påminna om att tillfällena tas tillvara för att filma våra hundar under jakt.

Då dessa rader läses så närmar sig julen och det som då brukar fastna på videofilmerna är ju mest jultomtar och julgranar. Därför får vi nog ge oss till tåls något år innan vi lyckas färdigställa en egen videofilm med jagande hälleforshundar.

Nästa nummer av vårt medlemsblad kommer att sändas ut under våren och innan dess vill jag önska er alla en **GOD JUL och GOTT NYTT ÅR.**

Leif

Kassören

Antalet medlemmar ökar stadigt, vi är nu 311 medlemmar, vilket är mycket glädjande. Många medlemmar ger en stark förening!!

Tre medlemmar har betalt sin medlemsavgift, men dock glömt att skriva namn och adress. Den första betalade den 3/5 1996 (200 kr), den andra den 6/5 (200 kr) och den tredje 1/7 (200 kr). Du som känner igen något av dessa datum, kolla ditt kvitto och hör av dig till mig (så att du inte ramlar ur medlemsrullarna). Det går tyvärr inte att via postgirot spåra avsändaren.

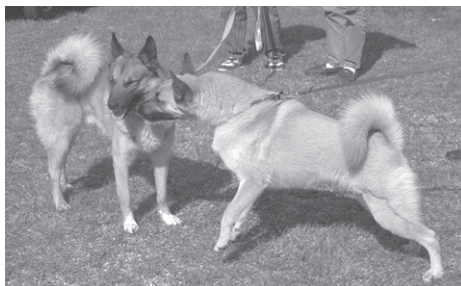
I nästa nummer av Hälleforsshunden bifogar vi inbetalningskort för 1997 års medlemsavgift. Vi kommer även att skicka med ett nyframtaget medlemskort, på detta medlemskort kan man sedan klistra sitt postkvitto.

PS, ni har väl inte glömt betala 1996 års medlemsavgift? Vi har ett antal medlemmar som inte har betalt för 1996. Gör det så fort som möjligt annars tar vi bort er ur registret!! Postgiro 8304878-5

Medlemshälsningar från Bosse!

I väntan på första årsmötet i Gulsele 18/6 1994

Far och dotter träffas för första gången i Gulsele 94 (Tim och Gissa)

Dekaler

Vill ni köpa klubbdekaler till bilen eller vårt klubbmärke i tyg?

Ta då kontakt med Bo Tobiasson, Tel: 090-503 06

Framtidens älghundar

Av Karl-Henry Lundin

Hur framtidens älghundar skall arbeta för att vara sina ägare till största glädje måste givetvis i viss mån bli en gissning.

Under de senaste decennierna har efterfrågan på älgjakt ökat och allt tyder på att den trenden kommer att fortsätta. Allt större skaror av utländska jägare söker sig hit för att få uppleva älgjakt i vårt land.

Skogsföretagen har all anledning att ordna bjudjakter för stora kunder. Arrangeras dessa jakter på ett för gästerna trivsamt sätt blir troligen den utnyttjandeformen av älgjakten för såväl markägarna som för landet den mest lönande. Mark som blir över kan upplåtas för egen personal eller utarrenderas till hugade spekulanter.

Korttidsjakter för in- eller utländska jägare kan bli lönande men det gäller att hålla hårt i tyglarna om man vill åstadkomma lämpligt urval vid avskjutningen. Tillgång och efterfrågan bestämmer priset. Arrendekostnaderna ökar. Vissa jaktlag kommer att ta emot utländska jaktgäster som är villiga att betala bra.

De jaktmetoder man använder sig av kommer att variera. I Norra Sverige kommer säkerligen lämpliga såtar att jagas av med löshundar och förhållsskyttar. Den metoden kommer ibland att användas även i södra delarna av landet. Men var i riket man än befinner sig kommer man att ställa krav på att en löshund inte skall vara för vidsökt. Den ska ha god kontakt med föraren. Förhållsskyttarna kommer inte att nöja sig med att sitta på ett och samma pass stor del av

dagen medan hunden står och skäller någonstans i fjärran. En sådan hund blir inte välkommen till en ny jakt.

Historiskt ögonblick

- Jan Åkerman genomför den första samlade bedömningen av hällefors-hundar. Ett 60-tal hundar hade mött upp till "Jaktens Dag" vid västanåfallet i augusti 1994. Kommer detta att bli ett bidrag till framtidens hundar undrar vi inom klubben

I södra Sverige kommer många olika jaktmetoder att användas vid sällskapsjakter. Men över allt - var man än jagar - kommer man ha behov av effektiva eftersökshundar. Alla erfarna jägare och hundförare kommer att veta -eller att lära sig - att vid eftersök kan inga andra hundar mäta sig med älghundarna. Detta därför att älgen är deras favoritvilt. Risken att de går över till spår efter andra arter är mycket liten. Även om blodstänken upphör lockas de att följa älgvittringen.

Hundar med ståndöron har lättare att höra svaga ljud än hundar med hängande öron. Älghundarna lär sig att stanna upp och lyssna och kan förda i koppel ofta upptäcka var älgen valt sårlega. Förarens chans att med en sådan hunds hjälp skjuta älgen i sårlegan ökar högt avsevärt om hunden dresserats på rätt sätt.

Om älgens skada inte är omedelbart livshotande söker den oftast sårlega i tät ungskog. Ett avskjutet ben, eller träff i struparna är exempel på sådana skador. För att inte tala om de otäcka käkskotten. En sådan älg kan ofta lämna sårlegan utan att man kommer till skott. Att då - med hunden i koppel - envist förfölja en älg som sökt sig till en tät plantering brukar resultera i att älgen går runt runt. Varken hundföraren eller passkyttarna kommer till skott.

Då älgen lämnat sårlegan, men inte förr - och det måste löshundsägarna lära sig - ska en attackhund släppas.

Hunden skall rusa ikapp älgen och skälla tätt ståndsfall tills husse eller matte kommer i håll. Den uppgiften klarar älghundarna på ett förstklassigt sätt.

Om den som vill ha en älghund ser till att skaffa sig en hund vars föräldrar har visat sig vara lagom vidsökta och som är dresserbara, kommer han eller hon att kunna kräva att få den betalning som är skälig då en markägare eller ett jaktlag behöver högklassig hjälp. Detta givetvis under förutsättning att hunden dresserats så att den spårar tyst och säkert, att den diskret kan lockas av ståndet o s v . Hundägaren bör också kunna ställa som villkor att då licensen börjar fyllas- och det ofta finns bara kalvar kvar - på egen hand kan få skjuta dessa i lugn och ro och då även göra den ytterligare finslipning av dressyren och samarbetet som kan behövas.

Fler hundar från utställningen i Viksjö

Synpunkter från avelsrådet.

Ändamål

§1. Föreningen Hälleforshundklubben har till ändamål att under klubbens ledning främja aveln med av HHK:s avelsråd erkända hundar, ävensom att verka för utvecklingen av dressyr och praktiskt bruk av hälleforsshunden samt verka för att föreningen skall antas som lokalförening i SÄK.

Vad är då en ras?

Kort kan en ras definieras som en grupp djur (hundar), som har vissa likheter i yttre och/eller inre egenskaper och som hålls slutna för parningar bara mellan individer inom gruppen.

Rasen bildas i praktiken genom att det upprättas någon form av register, en stambok, där man tar upp de individer som anses ska ingå i den godkända gruppen av avelsdjur. Vilken grupp som helst, som på detta sätt föres i stambok och hålls för slutna avel i den stamboksförda gruppen, utgör genetiskt sett en egen ras (cit. P-E Sundgren).

Stambok.

I §1 står det att föreningen skall verka för att hälleforsshunden upptas som egen ras i SSK.

Hundar som finns i klubbens A och B-register utgör det basmaterial som kommer att ingå i hälleforsshundrasen. Ur basmaterialet väljes därefter de hundar som skall ingå i den godkända gruppen avelshundar. De generella krav som ställs på avelshundarna framgår av en skrivelse från avelsrådet 1995.

Avelsbas.

Kommer vi att lyckas med en framtida rasregistrering så beror detta helt på hur vi idag arbetar med avelsbasen. Avelsbasen utgörs av det genetiska material som våra registrerade hundar bär med sig. Den genetiska variationen inom rasen, som är viktig för att minska graden av inavel, beror sedan på hur många hundar som kommer till användning i det egentliga avelsarbetet.

Bland våra hundar finns många som är relativt närbesläktade, de bär i stor utsträckning på samma arvsanlag. Okontrollerad avel i små slutna grupper leder därför till förlust av ärftlig variation samtidigt som risken ökar för genetiska skador på valpar.

Att ha tillräckligt med avelsdjur i varje generation är bästa sättet att undvika inavels-effekter av detta slaget.

Med ett stort antal avelshundar bevaras flertalet arvsanlag samtidigt som dubbling av skadade gener minskar.

Avelsmatadorer.

För att hålla rasen fysiskt och mentalt frisk eftersträvar vi största möjliga ärftliga variation, givetvis hela tiden med hänsyn tagen till önskade bruksegenskaper. Hundarnas jaktförmåga, den tyngst vägande bruksegenskapen, har stor men inte avgörande betydelse vid avelsurvalet. Att hällefors-hundarnas avelsbas är smal beror på i huvudsak tre faktorer.

1. Rasens totala antal torde idag inte överstiga 550-600 hundar. Inklusivt hundar som inte finns med i våra register. Antalet hundar inom åldersspannet för användning i avel är dessutom ännu lägre.

2. Många av hundarna är relativt närbesläktade, grovt sett fördelade på en grupp i södra delen av Sverige och en annan grupp i norra delen av Sverige.

3. Enskilda hanhundar överutnyttjas. Att enskilda hanhundar överutnyttjas beror oftast på att tikägarna, de egentliga uppfödarna, sällan har överblick över rasens samlade hundmaterial.

Hur bra anlag den enskilda hunden än har bör den inte bli far/mor till flera valpar än vad som motsvarar ca.25-30% av ett års normal valpregistering i rasen.

För att skapa goda förutsättningar för rasens fortsatta utveckling bör antalet avelshundar öka. Lämplig könsfördelning kan då vara ca.30% hanhundar och ca.70% tikar. Samtidigt som vi eftersträvar ett ökat antal obesläktade avelshundar önskar vi bibehålla och stärka viktiga jaktliga och exteriöra egenskaper.

Syskonskara från södra delen av Sverige, Nybro

Inofficiella jaktprov.

Vilka medel har vi då för att uppnå de uppsatta målen?

Klubbens direkta verktyg är ju det egna avelsrådet. Där finns den samlade kännedomen om hundarna. För att vi till fullo skall kunna nyttja fördelarna med ett avelsråd i vårt gemensamma avelsarbete måste dock vissa villkor uppfyllas av hundägare/uppfödare.

1. Hundarnas jaktliga förmåga prövas, dokumenteras och redovisas.
2. Hundarnas mentalitet och exteriör bedöms och redovisas.
3. Hundarnas ärflika bakgrund redovisas.

Tidshorisont

Vid klubbens bildande juni-94 talades det en del om tidsperioden fram till en eventuell rasregistrering. 8-10 års arbete bedömdes då vara nödvändigt innan ett lämpligt hundmaterial kunde presenteras för SSK.

Inofficiella jaktprov och mönstringar är de medel med vilka hundarna lämpligast blir bedömda. Detta för att avelsrådet ska få så objektiv information som möjligt om hundarnas bruksegenskaper. Detta är en nödvändighet för att kunna göra det bästa urvalet av avelshundar.

Leif Gulin

Ett antal mönstringar har skett sedan klubben startade, här visas bilder från senaste mönstringen i Gulsele

Den unge och framgångsrike jägaren hade varit med på en kunglig jakt och sa:
-Visst var jag belåten med att skjuta tre älgar, men det hade varit ännu roligare att få träffa kungen.

Det var allerstädes närvarande fru Silverström som deltog som enda dam i en större jakt hos en godsägare i Småland. Efter jakten frågar värdinnan godset rättare om jakten.
-Jovars, inte tokigt, inte tokigt alls, grevinnan. Men nog är det förunderligt hur vår Herre kan skydda djuren!

Tillbaka till ursprungsplatsen

Efter flera års stående inbjudan antrade jag den 12 sept. resan upp till Gulsele för att stifta bekantskap med Ångermanlandsälgarna. Med på resan var vännen Bernt och Hälleforsarna Boris och Jack. Jaktvårdar var Leif och Märten, vilket borgade för att det skulle bli en angenäm vecka.

I strilande regn startade vi resan från Vingåker tidigt på torsdagsmorgonen. När vi rastade i närheten av Sveg kunde vi dock skönja blå himmel med behaglig sol. Efter ytterligare någon timmes färd ringer jag upp Leif och meddelar vår position. Han blir alldeles tyst i telefonen men säger slutligen: Det är ju nästa vecka ni skall komma. Felaktig vecka hade inskrivits i dagboken. Leifs glada skratt när misstaget uppdagades och hans försäkran om att vi minsann var lika välkomna ändå, gjorde att den obehagliga klumpen i bröstet släppte.

I slutet av mars 1988 var jag tillsammans med jakt-skribenten Stellan Andersson också på väg upptill Gulsele. Den gången med uppgiften att Stellan skulle göra ett reportage om legenden inom Hälleforsaveln, Jonas Gulin. I resans syfte låg även att hämta valpen Boris. Åtta år senare skulle Boris få chansen att förevisa på ort och ställe om de rätta anlagen fanns.

Hela veckan bjöd på strålade sol och knastertorr i markerna, bra väder att sitta och filosofera på pass, men knappast önskeväder för hund och hundförare. Varje dag hade vi älgkontakt med Boris i de för övrigt relativt älgfattiga markerna. Men chansen att komma fram till skott gavs aldrig. Sista dagen hade Bo anslutit sig till jaktsällskapet. Leif föreslog att vi tre tillsammans med Boris skulle göra ett sista försök att spräcka nollan.

Vi enades om att göra sällskap och jaga av ett komplex mot Åssan (biflod till Ångermanälven). Leif utrustades med videokamera och Bosse och jag med bössor. Boris tittade förväntansfullt på oss och när jag så småningom strök av honom selen för-

Nils Bäcklin med en av sina första hälleforshundar. Nils blev tillsammans med hunden Jack baneman för många älgar under mitten av 1970-talet. 5 år gammal river Jack ragg från sin 62:a älg.

svann han målmedvetet. Efter ca 3 min. hördes hans mäktiga stämma några hundra meter in i såten. Älgen eller älgarna stod ganska snällt kvar i upptaget och Bosse började räkna skallfrekvensen per minut. Efter ca 15 min. började det flytta sig och vi hängde på i förhoppning att komma i kamera och skottposition. Vi hörde hela tiden Boris dunka på med sitt klangfulla skall. Bosse började få svårt att hänga med gångstån det, hans stora mesryggsäck började sätta sina spår i flåset.

Efter ca 2 timmar hade vi äntligen ett fast ståndskall, efter att ha kollat vinden ännu en gång börjar jag försöka smyga de sista femtio metrarna för att få se vad ståndskallet dolde, meter efter meter smög jag med Leif och videokamera i hasorna. Plötsligt stannar jag upp i mitt steg. Jag ser en kviga och kvigan ser mig. På en femöring kastar hon runt och försvinner. Längre upp hörs Boris beklagande skall när kviga nummer två finner för gott att avlägsna sig. Vi konstaterade

att första kvigan var på väg mot oss och vi var så koncentrerade på Boris skallgivning en bit längre upp att vi inte uppmärksammade den i tid.

Efter den oavsiktliga stöt vi gett djuren, hörde vi gångstån det avlägsna sig allt längre bort. Tre timmar hade nu förflutit och den delvis snabba marschen gjorde att koffeinhalten i kroppen befann sig i bottenläge. En brasa och så fram med svarte "Petter". Nya krafter strömmade till och vi började åter försöka få kontakt med det flyende sällskapet. Någon mer chans gavs inte denna dag. Boris malde på ytterligare fyra timmar men fann slutligen för gott att lämna Gulsele-älgarna i fred för denna gång,

En härlig älgjaksvecka var till ända, trots nollresultat hade "Hälleforsarna" visat att det minsann inte var deras fel att samtliga patroner var oförbrukade i våra fickor.

Nils Bäcklin

Det var dags att betäcka korna på godset och vetrinären hade med sig en stor grann tjur. Grevinnan var med och tittade och fick veta att tjuren utförde 365 betäckningar om året.

-Bra, säg det till greven, fnittrade hon, han kan behöva sig en tankeställare.

Vetrinären framförde det till greven som frågade:

- Är det samma ko?

-Nej naturligtvis inte

-Bra sade greven. Sägg det till grevinnan!

Hundmatsfabrikanten till marknadsundersökaren:

- Menar ni att det tog sex månader och kostade 300 000 kronor för att ta reda på att vår typiske konsument är under 15 år, jagar katter och skäller?!

Information från vårt register över Hälleforshundar.

Vi har för närvarande precis femhundra hundar registrerade, varav 230 hundar i fertilålder, med det menas hundar i åldern 2,5 till 9 år vilket till viss del utgör vår avelsbas.

Detta kan jämföras med Norrbottenspetsens tillkomst då man 1967 granskade omkring 100 hundar varav ca 50 st höll måttet. Av dessa 50 hundar kom sedan 36 till den första utställningen. Avelsverksamhet uppstod sedan kring dessa hundar, vilka förmodligen inte var alltför närbesläktade. Mot bakgrund av detta har vi troligen en minst lika bra plattform, att bedriva avel utifrån. Kan vi sedan använda dagens kunskap i det praktiska avelsarbetet är förutsättningarna stora för att utveckla Hälleforsshunden till en stark, sund och duktig älghund.

Men för att lyckas måste vi vara ytterst lyhörda och observanta både vad gäller jaktduglighet och defekter på våra hundar, vidare gäller att avla endast på av avelsrådet rekommenderade hundar.

Sedan ett par år tillbaka har vi samlat nästan all information i ett databasprogram, vilket underlättar att sammanställa och söka information, samt att skapa statistik i tabeller eller grafisk form.

Exempel på information kan vara olika fakta uppgifter från mönstringar, jaktprov och ny registrering av hälleforshundar. Vi kan se att det under året 96 har föds 61 valpar hitintills i skrivande stund 96-11-16. Utav dessa 61 valpar är 29 av hankön vilket är helt normalt. Tittar man på enskilda kullar så har

Valpkull i Gulsele tidigt 1970-tal

det faktiskt förekommit sju hanhundar och en tik valp och faktiskt tvärtom d.v.s. sju tikar och en hanhund, fast normalt är oftast en jämn fördelning mellan könen i varje kull. Valparna fördelar sig över 10 kullar, vilket gör 6 valpar i snitt per kull.

Medelåldern på föräldradjuret, var på hanhundarna 5,8 år och tikarna 5,5 år. Högst och lägsta ålder på tikarna var 9 år och lägsta 2,5 år, respektive 10 år och 3 år för hanhundarna.

Om vi tittar på mönstringsverksamheten har hundarna graderats in i fem klasser ”utmärkt, mycket god, god, godtagbar och ej godtagbar.

Resultat enligt nedan:

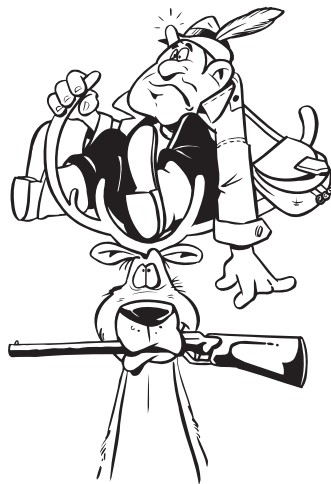
Utmärkt	15%
Mycket God	28%
God	40%
Godtagbar	12%
Ej Godtagbar	5%

Ett bra resultat som visar att vi har en jämn exteriör kvalitet på våra hundar.

Jag vill samtidigt passa på att uppmana alla, att det är av stor vikt att få in uppgifter om t.ex. valpar (även vuxna hundar) som finns men inte är registrerade. Det är viktigt därför om man skall bygga en ras behöver man veta vad man har för material.

J-E Bjermkvist.

Tjuvskytten Olsson var visserligen knepigare än de flesta, men länsman hade en gång för alla bestämt sig för att avslöja honom. Han steg upp i ottan och la sig på lur utanför Olssons stuga. Efter en stund öppnades fönstret och Olsson skrek: -Länsman! kom in så får du en sup!
Mycket snopen klev länsman fram och sa:
-Inte trodde jag att Olsson kunde se mig!
-Det kunde jag inte heller, men så där ropar jag varje morgon när jag går ut i skogen.

Förslag till amatörjägaren: "Om det inte bär väst eller kavaj, slips mustasch eller hatt, och inte röker pipa, så är det förmodligen en ko"

Gott till nyår!!

Efter all jakt så kan det vara gott med lite i magen. Vad finns då i alla våras frysar, jo älg i olika former. Till nyår kan det vara värt att fresta till med den finaste biten på älgen, filén här följer ett smaskigt recept som dessutom har den fördelen att mycket går att förbereda tidigt på kvällen. Till filén passar en gräddig potatisgratäng och smörstekta bönskidor.

Svampgratinerad älgfilé

Tillagning av filen

Dela filén så den får rum i en stekpanna. Ta bort den långsgående senan i filén så att inte köttet drar ihop sig under stekningen.

Bryn fett i en stekpanna och bryn filén långsamt runtom. Krydda och efterstek under lock på svag värme utan spädning. Vänd den någon gång. Ta upp filén efter ca 15 minuter, låt gärna filén vara ganska röd inuti. Låt filén stå, övertäckt, några minuter innan den skärs upp. (Om man utgår från djupfrost filé så ska man låta tyta tina. Bryn den sedan runtom på stark värme. Minska sedan värmen, krydda och efterstek i ca 20 min.)

Gör iordning lite köttsky genom att späda lite hett vatten eller buljong i stekpannan, smaka av skyn. Spara köttskyn till svampstuvningen.

Tillagning av svampstuvning

Skölj de färska kantarellerna eller tina de djupfrysta och tag vara på spadet. Hacka svampen fint. Skala och finhacka löken.

Fräs svamp och lök en god stund i fett i en kastrull. Strö över mjölet och rör om. Späd med grädda, svampspad och köttsky. Koka upp under omrörning, låt stuvningen koka i ca 10 minuter. Smaka av med salt, peppar och eventuellt vitlökspulver. Rör ned äggulan och låt stuvningen svalna.

Skär filen i skivor. Lägg dem i en smord ungsäker form. Häll en del av svampstuvningen mellan skivorna och resten ovanpå. Strö över riven ost. Allt detta kan man göra färdigt i förväg!!

Gratineras tills rätten fått vacker färg, varm filé högt upp i ugnen ca 5-10 min i 250 grader, om filén har hunnit bli kall, ställ den i mitten av ugnen, ca 15-20 min i 250 grader.

Beräkna 100-125 g filé per portion

4 portioner

ca 500 g älgfilé

1/2 tsk salt

nymalen svart- eller vitpeppar.

(vitlökspulver)

2 msk magarin eller smör

Svampstuvning

300 gr färska eller djupfrysta kantareller. Det går även bra med kantareller på konserv.

1 gul lök

2 msk magarin eller smör

3 msk vetemjöl

2 dl grädda

1,5 dl svampspad och köttsky

salt, vitpeppar, (vitlökspulver)

1 äggula

Gratinerings

2-3 msk riven ost

Serveras helst med potatisgratäng.

Alternativt råstekt potatis eller Hasselbackspotatis.

Passande grönsaker är smörstekta bönskidor.

Märit Truuts

Förstapris vid spårprov

Femmånaders valp tog två första pris i spårprov i Norge

Tikvalpen Ronja har visat en osedvanlig tidig utveckling i viltspårprov. Ronja, endast fem månader gammal vid provtillfällena, har lyckats med att erövra två första pris i Norge. Glad och mycket intresserad ägare är Ole Kristian Rönaas. Ronjas föräldrar är Bonita, ägare Nils Bäcklin och Risto, ägare Sune Höglund.

Vi önskar Ronja liksom Ole Kristian lycka till i fortsättningen.

Nils Bäcklin

Redan tidigt kan vi träna våra hundar på viltspår. (hunden på bilden har inget med artikeln att göra)

Det var två svenskar som gav sig ut på isen för att pimpla. Efter en halvtimme hade svenskarna fått upp en hel hög med fisk, medan normmännen inte hade fått upp en enda. Så normmännen beslöt att en av dem skulle gå över till svensksarna och kolla hur de gjorde för att få upp så mycket fisk. En gick iväg och kom tillbaka strax efter sedan han sett hur allt gick till:
-Du, de borrar hål i isen!!!

Gamle Jonas blev vådaskjuten under älgjakten. Hans kamrat besöker honom och undrar hur det var med det där skottet. -Jo det verkar lite oklart, svarar Jonas. Först sa de att jag sköts av godsherren, men nu säger de att jag sköts av syster Karin.

Adresslapp

B FÖRENINGSS
BREV

*God Jul
och
Gott Nytt År*

önskar

Hälleforshundklubben

Lärkstigen 11, 911 36 Sävar

*Nästa nummer:
månadsskiftet mars-april!!*